

Sygn. akt V GC 278/15/upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...) sp. z o. o. w W.

przeciwko:

A. S.

o zapłatę 3.652,55 zł

I. oddała powództwo

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 625,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 278/15/upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 października 2014r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) sp. z o.o. w W. domagała się od A. S., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Restauracja (...) A. S. z/s w J., zapłaty kwoty 3 652,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 362,55 zł od dnia 9 października 2012r., od kwoty 1 145 zł od dnia 11 września 2013r. i od kwoty 1 145 zł od dnia 11 września 2014r. W uzasadnieniu żądania podała, że pozwana, w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, zawarła w dniu 28 września 2012r. z (...) z/s w D. (Niemcy) ustną umowę (drogą telefoniczną) w przedmiocie rejestracji domen internetowych. Po rejestracji domen (...) powiadomiła o tym pozwaną drogą elektroniczną, jak również o pomyślnym przekierowaniu domen, a następnie w dniach 1 i 3 października 2012r. doręczyła jej drogą elektroniczną, jak również wysłała przesyłką pocztową fakturę Vat nr (...) na kwotę 1 362,55 zł. Również w dniu 1 października 2012r. (...) dokonała na rzecz strony powodowej (uprzednio występującej pod firmą (...) sp. z o.o.) przelewu wierzytelności z w/w faktury. Następnie, zgodnie z warunkami zawartej umowy, (...) (która zmieniła nazwę na (...)) wystawiła pozwanej i doręczyła kolejną fakturę nr (...) na kwotę 1 145 zł, wierzytelność z tytułu której również przelała na rzecz strony powodowej w dniu 3 września 2013r. Ponieważ żadna ze stron umowy zawartej na czas określony 24 miesiące nie wypowiedziała jej, umowa ta uległa przedłużeniu na kolejne 24 miesiące i w dniu 3 września 2014r. (...) wystawiła kolejną fakturę nr (...) na kwotę 1 145 zł. Również tę wierzytelność przelała na stronę powodową.

W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w dniu 14 listopada 2014r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. VI Nc-e 1461891/14.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, złożonym w postępowaniu elektronicznym, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Zaprzeczyła, aby miała wobec strony powodowej jakiegokolwiek zobowiązania.

Po uzupełnieniu pozwu przez stronę powodową – stosownie do wymogów art.505³⁷ § 1 k.p.c. – pozwana uzupełniła sprzeciw (art.505³⁷ § 3 k.p.c.). Zaprzeczyła w nim, aby zawarła z (...) jakąkolwiek umowę, czego potwierdzeniem jest nagranie na płycie CD, na którym słyszalne są dwa męskie głosy oraz wymieniono nazwisko W. S.. Wyjaśniła, że wprawdzie osoba ta jest jej mężem, jednakże zaraz po ślubie w 2004r. postanowili oni o rozdzieleniu majątkowej, co ujawniono w (...). Pozwana zaprzeczyła, aby udzielała mężowi pełnomocnictwa do zawierania tego typu umów w jej imieniu. Zatem po otrzymaniu we wrześniu bądź październiku 2012r. dokumentów od (...) pozwana niezwłocznie je odesłała wraz z oświadczeniem o nieważności umowy, na co nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Okoliczność ta dała jej przekonanie, że sprawa jest załatwiona. Podała też, że zakończyła prowadzenie działalności w Restauracji (...) w grudniu 2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2012r. (...) w D. (Niemcy) przeprowadziła z W. S. – mężem pozwanej A. S., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Restauracja (...) A. S. z/s w J. – telefoniczną rozmowę, której skutkiem miało być zawarcie przez W. S. w imieniu i na rzecz pozwanej umowy w przedmiocie rejestracji domen internetowych: pizzeria-charlotta.com.pl i pizzeria-charlotta.net.pl, pizzeria-charlotta.org.pl, pizzeria-charlotta.biz.pl i pizzeria-charlotta.info.pl, a następnie ich przekierowanie na posiadaną już przez pozwaną zewnętrzną stronę internetową <http://www.pizzeria-charlotta.pl>.

Umowę miała być zawarta na czas określony 24 miesiące. Po upływie okresu obowiązywania miała ona ulec przedłużeniu na kolejny czas określony 24 miesiące, chyba że któraś ze stron na co najmniej pół roku przed datą upływu obowiązywania umowy złoży listownie pisemne oświadczenia o braku woli jej kontynuowania. Roczny abonament za każdą domenę miał wynosić 299 zł netto płatne z góry. Usługa miała być wykonana w terminie 5 dni roboczych, w którym to czasie miała też zostać wysłana do pozwanej faktura za pierwszy okres abonamentowy. Termin płatności faktury miał również wynosić 5 dni roboczych.

(...) zastrzegło, że ma prawo wstrzymać świadczenie usługi w przypadku niewykonywania umowy przez pozwaną, co jednak miało pozostawać bez wpływu na wysokość jej wynagrodzenia za usługę.

(dowód: nagranie na płycie CD, k.80;

wiadomości e-mail z 1.10.2010r. z godz.11:14, k.45-46)

W. S. nie miał pełnomocnictwa żony do zawarcia w jej imieniu spornej umowy. Nie był on także zatrudniony w przedsiębiorstwie pozwanej.

(dowód: przesłuchanie A. S., k.98;

oświadczenie o rozwiązaniu umowy z 30.12.2013r., k.15;

informacja z (...), k.29)

W dniu 1 października 2012r. (...) przesłała pozwanej drogą elektroniczną na adres: (...) potwierdzenie treści ustnie zawartej umowy, jak również potwierdziła pomyślną rejestrację i przekierowanie domen pizzeria-charlotta.com.pl i pizzeria-charlotta.net.pl, pizzeria-charlotta.org.pl, pizzeria-charlotta.biz.pl i pizzeria-charlotta.info.pl.

Nadto w dniu 1 października 2012r. (...) wystawiła i wysłała pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 5 x 299 zł netto + 19 % Vat = 1 362,55 zł brutto, określającą 8 października 2012r. jako termin zapłaty oraz (...) sp. z o.o. w W. jako

podmiot, na rzecz którego należy dokonać płatności. Faktura dotyczyła okresu abonamentowego od 1 października 2012r. do 30 września 2013r.

Jednocześnie w dniu 1 października 2012r. (...) zawarła z (...) sp. z o.o. w W. (poprzednia nazwa (...) sp. z o.o.) umowę przelewu wierzytelności wynikającej z faktury VAT nr (...). Na jej podstawie cesjonariusz (strona powodowa) miał pozyskiwać należności od dłużniczki we własnym imieniu, a następnie przekazywać je na rachunek cedenta po potrąceniu umownego wynagrodzenia cesjonariusza i ewentualnie innych kosztów.

(dowód: e-mail z 1.10.2012r., k.46;

faktura Vat nr nr (...), k.52;

umowa przelewu z 1.10.2012r., k.50v.;

pełnomocnictwo z 5.10.2011r., k.44v.;

wydruk z Rejestru Handlowego SR w D., k.66-75;

odpis pełny z KRS nr (...), k.75v.-77)

Po otrzymaniu w/w dokumentów pozwana odesłała je do nadawcy wraz z oświadczeniem, że uważa umowę ustną, na którą powołuje się strona powodowa, za nieważną, gdyż W. S. nie jest ani pracownikiem jej firmy, ani jej pełnomocnikiem.

(dowód: oświadczenie na k.88;

przesłuchanie pozwanej A. S., k.98)

(...) po zmianie nazwy na (...) z/s w B. wystawiła dwie kolejne faktury:

- w dniu 3 września 2013r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5 x 299 zł netto + 0 % Vat = 1 145 zł brutto, określającą 10 września 2013r. jako termin zapłaty oraz (...) sp. z o.o. w W. jako podmiot, na rzecz którego należy dokonać płatności. Faktura dotyczyła okresu abonamentowego od 1 października 2013r. do 30 września 2014r.;

- w dniu 3 września 2014r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5 x 299 zł netto + 0 % Vat = 1 145 zł brutto, określającą 10 września 2014r. jako termin zapłaty oraz (...) sp. z o.o. w W. jako podmiot, na rzecz którego należy dokonać płatności. Faktura dotyczyła okresu abonamentowego od 1 października 2014r. do 30 września 2015r.

Jednocześnie w dniach 3 września 2013r. i 3 września 2014r. (...) zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowy przelewu wierzytelności wynikających z faktury VAT nr (...). Na ich podstawie cesjonariusz (strona powodowa) miał pozyskiwać należności od dłużnika we własnym imieniu, a następnie przekazywać je na rachunek cedenta po potrąceniu umownego wynagrodzenia cesjonariusza i ewentualnie innych kosztów.

Pozwana nie otrzymała w/w faktur przed procesem.

(dowód: faktura Vat nr (...), k.53;

umowa przelewu z 3.09.2013r., k.51.;

faktura Vat nr (...), k.54;

umowa przelewu z 3.09.2014r., k.51v.;

pełnomocnictwo z 5.10.2011r., k.44v.;

wydruk z Rejestru Handlowego SR w D., k.66-75;

odpis pełny z KRS nr (...), k.75v.-77)

Cesjonariusz skierował do pozwanej kolejne wezwania do zapłaty w październiku 2012r., wrześniu 2013r. i wrześniu 2014r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 19.10.2012r. z dowodem nadania, k.55;

wezwanie do zapłaty z 11.09.2013r. z dowodem nadania, k.56;

wezwanie do zapłaty z 23.09.2014r. z dowodem nadania, k.57)

Pozwana zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą Restauracja (...) przy Placu (...) w J. w grudniu 2013r./styczniu 2014r.

(dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy z 30.12.2013r., k.15;

informacja z (...), k.29)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwana zarzucała w sprzeciwie od nakazu zapłaty, iż nie zawarła z (...) umowy w przedmiocie rejestracji domen internetowych pizzeria-charlotta.com.pl i pizzeria-charlotta.net.pl, pizzeria-charlotta.org.pl, pizzeria-charlotta.biz.pl i pizzeria-charlotta.info.pl, przy czym jej mąż W. S., którego słyhać na nagraniu z dnia 28 września 2012r., nie był wówczas ani pracownikiem jej firmy (prowadził własną działalność gospodarczą), ani nie miał pełnomocnictwa pozwanej do zawarcia spornej umowy, przy czym między stronami funkcjonuje ustrój rozdzielności majątkowej.

W ocenie Sądu przy tak postawionych zarzutach rzeczą strony powodowej było udowodnienie w procesie, że W. S. zawarł umowę z dnia 28 września 2012r. w imieniu i na rzecz pozwanej, działając w granicach swojego umocowania. Strona powodowa nie zaoferowała w tym zakresie żadnych dowodów, przy czym niewystarczające w ocenie Sądu było jej twierdzenie, że „nikt nie zawiera umów w cudzym imieniu (zwłaszcza żony), gdy nie posiada umocowania”. Strona powodowa nie odniosła się też w żaden sposób do zarzutu o niezwłocznym powiadomieniu jej przez pozwaną, iż uważa ona umowę za nieważną wobec braku należytego umocowania jej męża – okoliczność takiego powiadomienia należało zatem ocenić jako przyznaną (art.230 k.p.c.). Strona powodowa – zamiast skoncentrować się na okolicznościach sprawy i ustosunkowaniu do zarzutów pozwanej, do czego została zobowiązana w wezwaniu z dnia 7 września 2015r. – przede wszystkim wyrażała dalece nietrafne uwagi, iż nie ma obowiązku ustosunkowywać się do sprzeciwu pozwanej, skoro nie został on sporządzony na urzędowym formularzu. W zakresie tym podkreślenia wymaga, że przepis art.505³⁷ § 3 k.p.c. nie daje Sądowi żadnej sankcji dla wyegzekwowania od pozwanego formularzowej formy sprzeciwu, a w szczególności sankcją taką nie może być odrzucenie sprzeciwu, czy też uznanie go za bezskuteczny. Ocena prawidłowości, terminowości i kompletności sprzeciwu dokonywana jest bowiem przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie i skutkuje ona – jeszcze przed przekazaniem sprawy sądowi właściwości ogólnej – utratą mocy przez nakaz zapłaty (art.505³⁶ § 1 k.p.c.). Po przekazaniu takiej sprawy ani powód, ani pozwany nie mają obowiązku składania pism procesowych na urzędowym formularzu, przy czym powód nie musi składać nawet pozwu (art.505³⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art.505³⁶ § 1 k.p.c.), a pozwany może złożyć jedynie fakultatywnie uzupełnienie sprzeciwu, nie zaś sam sprzeciw. Warto zatem, by strona powodowa – zastępowana przecież przez zawodowego pełnomocnika - przyswoiła sobie tę istotną wiedzę, bo jej niestosowne uwagi ponawiane są w każdej sprawie z jej udziałem.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie zaoferowanego przez strony materiału dowodowego należało ocenić, że W. S. nie miał umocowania do zawarcia w imieniu pozwanej umowy z dnia 28 września 2012r., a pozwana nigdy nie

potwierdziła tej umowy między stronami – zatem jest ona nieważna (art.103 § 1 k.c.) i nie wywołuje wobec pozwanej skutku zobowiązującego. Dlatego powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku z dnia 7 października 2015r.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. Zasądzona kwota 625,83 zł obejmuje koszty zastępstwa prawnego według minimalnej stawki (600 zł) oraz koszty dojazdu na rozprawę w kwocie 25,83 zł, odpowiadające iloczynowi odległości 82 km, średniego spalania paliwa 7 l/100 km i ceny paliwa (4,50 zł) – bowiem koszt dojazdu w tej wysokości Sąd uznał za rzeczywiście poniesiony, racjonalny i celowy (art.85 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Na zakończenie należy dodać, że pismo strony powodowej z dnia 9 października 2015r. o częściowym cofnięciu pozwu wpłynęło po zamknięciu rozprawy. Strona powodowa nie przedstawiła w nim zresztą dowodu, że faktycznie otrzymała od pozwanej częściową zapłatę i w jakiej wysokości.